

τὴν πόρταν (καὶ) μέσσα, τὴν μάννα τοῦ νεροῦ μὲ τὰ δέν||¹¹⁸δρα (καὶ) τὸ κάτω, ὀνομαζόμενον τοῦ Χριστοῦ, ἔχοντας χρέος νὰ||¹¹⁹ δίδῃ νερὸν ὅσον τοὺς χρειάζεται, τόσον εἰς τὰ ἔξω περιβόλαια,||¹²⁰ τόπον (καὶ) εἰς τὰ κάτω, εἰς τὰ ἀδελφιά του, (καὶ) νὰ ᾔναι ὁ πατέρας||¹²¹ νικοκύρης ἕως ὅπου ζῇ, τὴν χαλέπην (καὶ) τὴν φυτιὰν εἰς Ψυ||¹²²χοπιανά, ἀγορὰ ἀπὸ Δόμναν, εἰς ὁμολογίας (καὶ) μετρητὰ ἐπ||¹²³ τὰ χιλιάδες γρόσια (καὶ) τὴν εὐχὴν του. Ἔτι τοῦ δίδει ἡ θεία του,||¹²⁴ ἡ καλογραιὰ γρόσια τριακόσια (καὶ) μίαν φωράδα. Ἀνί||¹²⁵σως ὅμως (καὶ) ἤθελεν ἀκολουθήσει θάνατος, ὅπου ὁ Θεὸς νὰ μὴν||¹²⁶ τὸ δώσει, ἢ εἰς τὸ ἓνα μέρος ἢ εἰς τὸ ἄλλο (καὶ) δὲν ἤθελεν εἶναι||¹²⁷ κληρονόμοι εἰς τὸ μέσον, νὰ ᾔναι τὰ ἄνωθεν προικοδοτη||¹²⁸θέντα εἰς τοὺς προσήμους* συγγενεῖς ἐκάστου μέρους. Ὅθεν, (καὶ) εἰς||¹²⁹ ἔνδειξιν τῆς ἀληθείας ἐγεγόνει τὸ παρὸν (καὶ) ὑπογράφει οἰκίαις||¹³⁰ χερσὶν παρὰ τῶν ἄνωθεν (καὶ) παρακλητῶν (καὶ) ἀξιοπίστων μαρ||¹³¹τύρων.

||¹³² Πέτρος Μάτζα Μαυρογ(έννης)

||¹³³ μετὰ τῆς συμβίας μου βεβαιῶ.

||¹³⁴ Συμεὼν Δελεγραμ(μάτικας) βεβαιῶ.

||¹³⁵ Ζέπος Δελεγραμ(μάτικας) βεβαιῶ

||¹³⁶ Νικόλαος Μάτζα μάρτυς

||¹³⁷ Ἐλευθέρι(ος) Χαμάρτος μάρτυς

||¹³⁸ Γεώργι(ος) Σπανόπουλ(ος) μαρτυρῶ ὅτι

||¹³⁹ ἴσον ἐστί.

Ἰωάννης Πρωτον(οτάριος)

γράφω εἰς ὄνομα τῆς

καλογριᾶς Γρίσπη ὅτι

βεβαιοῖ τὸ παρὸν (καὶ) μαρτυρῶ (καὶ) ἐγώ.

Σακελλάριος Παροικ(ίας)

Κονταρᾶτος ὁ γράψας

μαρτυρῶ.

||¹⁴⁰ Ὁ τοῦ Ἀγίου Παρναξία Πρωτοσύγγελος Μεθόδιος Παροτζης||¹⁴¹ ἀντέγραψα τὸ παρὸν ἐκ τοῦ πρωτοτύπου ἀσφαλῶς. 1810 Νοεμ(βρίου) 28.

||¹⁴² Ἀνδρέας Ῥαγκούσης μαρτυρῶ ὅτι ἴσον ἐστί.

||¹⁴³ Ἐπαρουσιάσθη τὸ παρὸν εἰς ταύτην τὴν Ἐπ(αρχιακὴν) Δημόσιον||¹⁴⁴ Μνημονεῖαν Πάρου (καὶ) Ἀντιπάρου (καὶ) καταχωρισθέν||¹⁴⁵τος Ἀντίγραφον τούτου εἰς τὸ βιβλίον τῆς Μνημονεῖας ὑπ' Ἀριθ(μον) 526.—

||¹⁴⁶ Ἐπεστράφη τῷ εὐγ. Κω(νσταντίνῳ) Μ. Μάτζα Μαυρογέννη||¹⁴⁷ τὴν 15 ὁβρίου 1832, ἐν Παροικίᾳ τῆς Πάρου||¹⁴⁸. Ὁ ἐπαρχιακ(ὸς) Δ. Μνήμων Πάρου (καὶ) Ἀντιπάρ(ου). Δημήτρι(ος) Καλαβρ(ός). (Τ. Σ.)

20*

Χειρόγρ. 214, φ. 4. Προικοσύμφωνον τῆς 22 Ὀκτωβρίου 1816.

Τὴν σήμερον παρῆρσιασθείσα εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν Καντζελλαρίαν ἡ ὑπογεγραμμένη Ἀνθούσα γυνὴ ποτὲ Ἰακώβου Βαβανοῦ,||² ὅτι μὲ τὸ νὰ ἡπάνδρευσεν τὸν υἱὸν τῆς Γιάννη κατὰ τὸ ἔτος 1812 μὲ τὴν θυγάτηρ ποτὲ Περούλη Ῥουσσ(ου), ὀνόματι

Αντώνια,^{||3} (καί) κατ'αυτὸν τὸν καιρὸν ἀπὸ ἀμέλειάν της δὲν τοῦ ἔκαμε προικοσύμφωνον, τὴν σήμερον εἰκωθελῶς δίδι (καί) προικ^{||4} κωδοτήζη μὲ τὴν εὐχὴν της μίαν εἰκόνα, τὸν ἅγιον Ἰωάννην, ἓνα χοράφι εἰς τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους πατρικόν του, πλ(ησίον)^{||5} Ταξιαρχῶν μοναστήρι· ἓνα χοράφι εἰς ταῖς Καμάραις, πλ(ησίον) ἡ αὐτὴ μητέρα του· ἔτι ἓνα κομάτι εἰς ταῖς Καμάραις μὲ^{||6} ἄλόνι (καί) σικιά μέσα, (καί) δύο λάκοι, ἀγορὰν τοῦ παποῦ του ἀπὸ τοὺς Ῥενιέριδες· ἔτι εἰς τὴν ἰδιαν τοποθεσίαν^{||7} ἓνα χοράφιον, πλ(ησίον) τὸ αὐτὸ χοράφιον τῶν Ῥενιέριδων· τὸ ἓνα τέταρτον τοῦ ἀμπελί(ου) εἰς τὸ Καλάμι, πλ(ησίον) Σταματε^{||8} λάκης Καμπάνης· ἔτι μίαν χαλέπαν εἰς τὸν Πύργον ἀπὸ πάνω, πλ(ησίον) Γεώργι(ος) Σαλιάρης. Προστούτοις, νὰ^{||9} δίδι τῆς μητρός του πέντε παλιάτζαις κρασί ἐπὶ ζοῆς της ἀπὸ τὸ ἀμπέλι ὅπου τοῦ προικίζει· ὁμοίως τοῦ δίδι (καί) ἓνα βό^{||10} δι [[ζευάρι]] (καί) ἕξ κεφάλαια πρόβατα, ἓνα χαρανὶ τῆς μάνδρας, δύο βουδόμηνδρα μὲ τὸν φούρνον (καί) ἓνα βούτζι·^{||11} ταύτα (καί) τὴν εὐχὴν της. (Καί) εἰς διοινεκεῖ ἐνδιξὴν ἐγένετο τὸ παρὸν ὑπογεγραμμένον παραυτὶ δι ἄλλου εἰς ἀσφάλιν.

^{||12} Νάουσα, τῇ 22 8βρι(ου) 1816.

^{||13} Ἀθουσα γηνη πωται Εἰακωβου Βαβανου στεργι και βεβαιώνη το παρον δηα χηρος καμου Γεωργιου Βητζαρα^{||14} και μαρτιρο και εγω.

^{||15} Ὁ κοινὸς Καντζελλάρι(ος) Ἰωάννης Κορτιάν(ος) γέγραφα τῇ θελείσει τῆς ἀνωθεν (καί) μαρτυρῶ.

21

Χειρόγρ. 214, φύλλ. 49 - 50. Προικοσύμφωνον τῆς 11 Ἰανουαρίου 1820.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρί(ου) Ἰησοῦ Χριστ(οῦ), τῆς κυρίας Φανερωμένης, τοῦ ἁγί(ου) μεγαλομάρτυρος Προκοπί(ου) (καί) πάντων τῶν ἁγίων· ἀμήν.

^{||2} Τὴν σήμερον ἐλθόντες εἰς γάμου κοινωνίαν τὰ ὑπογεγραμμένα μέρη ἔχοντας ἡ κυρία Μαργαριτάκη γυνὴ ποτὲ Ἰωάνν(ου)^{||3} Μπελόνια υἱόν, ὀνόματι Γεώργιον, καὶ ἀπὸ τὸ ἕτερον μέρος ἡ Παναγιώτα γυνὴ ποτὲ Νικολάου Μωραΐτη ἔχοντας θυγα^{||4}-τέραν παρθένον, ὀνόματι Ἐλισάβετ, καὶ δίνη ἡ ρηθείσα Μαργαριτάκι τοῦ υἱοῦ της διὰ χάριν προικὸς τὰς εὐχὰς τοῦ Χριστ(οῦ)^{||5} ἦτα μίαν εἰκόνα, τὸν ἅγιον Ἰωάννην, τὸ σπύτη ὅπου ἐκτησεν ὁ ἴδιος εἰς τὸ Νεοχώρη, π(λησίον) Ἰωάννης Μωραΐτης,^{||6} τὸν πατρικόν του νερόμυλον μὲ τὸ ποτιστικὸν εἰς τὰ Προτύρια, π(λησίον) (σιὸρ) Θεοδωράκης Ῥενιέρης, δύο χωράφια μὲ^{||7} μάνδραις εἰς τὰ Κραύγα, π(λησίον) Βαλεντῆς Δραγάζης, ἀγορὰ τοῦ ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του Νικόλα, δύο βουδόπουλα (καί) μία φοράδα.^{||8} Ἀπὸ τὸ ἕτερον μέρος ἡ Παναγιώτα δίνη τῆς θυγατρὸς της τὰς εὐχὰς τοῦ Χριστ(οῦ)^{||9} ἦτα διὰ προίκα ἓνα εἰκόνισμα τὸν ἅγιον^{||9} Παντελεῖμονα, ἓνα πάπλομα, δύο ζευάρια σεντόνια, μία κουρτίνα, ἓνα στρόμα, ἓνα τέγκερε, ἓνα τυγάνι, ὑποχρεώ^{||10} νοντας καὶ τὰ